

Nr 250.

Av herrar **Brädefors** och **Hagberg** i Luleå, *om upphävande av lagarna om kollektivavtal och om arbetsdomstol.*

De lagar om kollektivavtal och arbetsdomstol, för beskärandet av fackför-
eningarnas rörelsefrihet, som antogs av riksdagen 1928, trots en omfattande
opinion bland arbetarna däremot, är enligt arbetarnas uppfattning att betrakta
som klasslagar. Utvecklingen sedan 1928 har bevisat riktigheten av benäm-
ningen »tvångslagarna» på dessa lagar. Arbetsdomstolens domar har visat att
det är klasslagar och att arbetsdomstolen är ett verktyg i arbetsköparnas
händer. Så är exempelvis arbetsdomstolens dom i tvisten i uppgörelsen av
chaufförstrejken i Stockholm, vilken innebär att strejkbrytare, som anställdes
under strejken, har företrädesrätt till arbetet före de strejkande, ett bevis för
att arbetsdomstolen slår vakt om strejkbryteriet. Arbetsdomstolens reak-
tionära domar, exempelvis flera skadeståndsdomar mot arbetarna, dess beslut
om den beryktade § 23, som arbetarna alltid bekämpat, vilken domstolen för-
klarar gälla, även om den inte längre finns i avtalet, visar domstolens arbetar-
fientliga karaktär.

Det har varit och är fortfarande ett praktiskt taget enhälligt arbetarkrav att
dessa klass- och tvångslagar avskaffas. Därför föreslår undertecknade,

att riksdagen beslutar avskaffa lagarna om kollektivavtal
och om arbetsdomstol av den 22 juni 1928.

Stockholm den 20 januari 1933.

J. H. Brädefors.

Hilding Hagberg.

